

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 16 березня 1982 року

№ 32 (3072)

Ціна
2 коп

Контрольний екземпляр



На поклик
„Червоної
Суботи“

3 МАКСИМАЛЬНОЮ ВІДДАЧЕЮ

Комсомольська органі-
зація Семінівського заводу
гірського воєску завершує
підготовку до комуністич-
ного суботника. Молоді
робітники кожного цеху,
зміни виробничої ділянки
знають свої безпосередні
фронти робіт. Чимало ком-
сомольців трудяться у
цей день на зокондомених
спиритній, електроенергії.
Частина виробничиків
буде зайнята благоустроєм

заводської території, її
озелененням. Кожен із 450
чоловік, які працювати-
муть на суботнику, дав
слово виробничим завданням
виконати на 130—150 про-
центів.

Л. СЕЛІВЕСТРЕНКО,
секретар комсомоль-
ської організації Се-
менівського заводу
гірського воєску.
м. Олександрія.

1. Перші збори

Над головою небо. Висо-
ке-високе, зорями просвіт-
лене. Під поганами рілля,
смугою від снуного снігу.
Дзвінка тиша зависла над
селом. Микола змалку лю-
бив такі вечори. Іншого ра-
зу обов'язково йшов би не
квартальний, милуючись
привітними хатками, що пі-
ли гуси збіглися на пагор-
бі докучи. Сьогодні йому
було не до цього: інші
думки тривожили душу,
ні на мить не давали спо-
кою.

Він знову і знову пере-
бирав у пам'яті події ос-
танніх днів. Женья Арте-
менко, секретар комсо-
мольської організації їх-
нього колгоспу, зазирала
в дорогу. Вей справи
спішно передала йому, Ми-
колі. Хоч і не перший рік

ходив Кваша у загупни-
ках, проте засумнівався у
власних можливостях:
«Женья он вину осігу має,
досвід і то не завжди
справлялася...» Одлак часу
для роздумів було не так
уже і багато (поближа-
лися звітно-виборні збо-
ри). Микола почав готува-
тися до них, намагаючись
якнайповніше проаналізу-
вати зроблене. Чим більше
працював, тим чіткіше ок-
реслювалося коло проблем.
Злободенних, важливих.
Розумів, що самотужки
їх не розв'яже, а тому ду-
же сподівався на актив-
ність усіх комсомольців.

«Головне — розворуши-
ти їх, — подумки заспоко-
лював себе. — Щоб роз-
мова ввійшла диярою і ді-
ловою».

А потім був той вечір.
Паніпорожній зал сімей-
ного клубу, докірливий
погляд першого секретаря
Кіровоградського райко-
му комсомолу Тетяни Сун-
кової, і він — розгублений,
як школяр. Усього міг че-

ДЕЛЕГАТ КОМСОМОЛЬСЬКОГО З'ЇЗДУ

МИКОЛА КВАША

механізатор колгоспу «Кіровоградський» Кірово-
градського району.
Рік народження — 1959.
Освіта — середня.
Партійність — кандидат у члени КПРС.
На XXII обласній звітно-виборній комсомольській
конференції був обраний делегатом XXIV з'їзду
ЛКСМ України.



Мости його долі

кати, тільки не його, щоб
комсомольці не зібралися
на звітно-виборні...

Йшов додому і не міг зо-
середитись. Спогада (гіркі,
неприємні) роїлися в голо-
ві. Чомусь згадав, як
«провалився» його і Сергія
Бєлатого задум створити
комсомольсько-молодіж-
ний колектив по вирощу-
ванню кукурудзи за інду-

стріальною технологією.
Тоді правління колгоспу
не підтримало їх, зісла-
вшись на те, що в бригаді
не вистачає механізаторів
для двозмінної роботи.
«Але ж чому?» — запиту-
вав у себе. «А чому на
ферму дівчата йдуть не-
охоче?» Запитував і не
міг відповісти.

2. Зустріч

Микола збіг вузькою
стежкою в долину і опи-
нувся на містку. Під пога-
ми простуджено зарпівіла
дошки, місток сполохано
гойдався під ним, і хло-
пець, пивдше за звичкою,
аніж за остраху, вхопився
за поручень. Зупинився,
якусь хвилину стояв, пере-
водячи подих і вгамовуючи
кажтання в грудях, а потім
неквапом пішов до се-
редини містка.

Власне, в селі ніхто й не
називав його містком. Бо
була це звичайнісінька
кладка. Потемніла, у кіль-
ка дошок, нерівно покля-
дених на стовпах, що
ледь випирали над водою.
Тільки довга-довга, через
унесє ставок. Це лише во-
ни з хлопцями називали
кладку містком. Щоб со-
відіини було чи що.

Скільки пам'ятає себе
Микола, вони збиралися
тут, на середній містка. Як
малими були, то, накупав-

инсь дощочу, грілися на
теплих шорстких дошках.
Або сідали скраю, ноги
спускали у воду, і, теліпа-
ючи легенько шмим, розпо-
відали історії, хто яку ви-
читав чи почув. Обов'язко-
во — героїчну, таку, що
аж дух захоплювало. Мо-
гли отак до вечора сидіти,
поки того чи іншого не гу-
кала мати або батько.

Його, Миколу, гукала ба-
ба Саша. (Так уже сталося,
що при живих батькові й
матері ріс хлопець біля
Забусі). Всі дні баба про-
падала на птахофабриці.
Була ще тоді птахофабри-
ка, аж там, за селом. Баба
Саша вдень куховарила
там, а вночі сторожувала.

Дядько Льонька Кири-
люк — тоді бригадиром
був — не раз, бувало, йду-
чи кладкою, брав його за
руку та відводив на птахо-
фабрику. І дорогою все ти-
хенько повчав: «Цінуй ба-
бусю, синку. Вона у тебе —
золото. Незлегоко їй, ой не-
легоко! На двох роботах
працює. А це ж заради те-
бе». І було щось таке в йо-
го голосі, що Микола й за-
раз вважав би найбільшим
гріхом хоч чимось зобиди-
ти бабу Сашу.

(Закінчення на 2-й стор.).



...Хоч сьогодні

в поле

Фоторепортаж

На знім-
ках: поміч-
ник бригади-
ра тракторної
бригади кол-
госпу «Маяк»
Знам'янсько го
району, член
ВЛКСМ Мико-
ла ПОНОМАР
(зліва) і ком-
сомольськ о-
молодіж н и й
екіпаж тракто-
ра Т-150 у
складі Сергія
РЕЗНИКА (на
передньому
плані) і Сергія
ВОВКОДА ВА
хоч сьогодні
готовий до ви-
ходу в поле.
Фото
В. ГРИБА.



... Воно завжди так:
осінь настає непомітно,
зима звалюється як сніг
на голову, а весну ждеш,
— угорі розмірковує
Микола Пономар. — Ждеш,
щоб сіяти...

Ми йдемо широким дво-
ром тракторного стану.

— Оце пові кукуруд-
зині сівалки, тільки-но
одержали, — показує Ми-
кола. — Он пристрій для
внесення у ґрунт гербіци-
дів. Самі виготовили.

Він — помічник брига-
ди тракторної бригади.
Працює лише кілька ро-
ків, але справу свою, як
стверджує секретар комі-
тету комсомолу колгоспу

«Маяк» Валентина Ліпи-
ва, знає досконало. Всти-
гає і зачастили з рай-
сільгосптехніки привезти,
і роботу ремонтників про-
контролювати, і трактори-
стам допомогти. Проте най-
більша його турбота —
економія. Усього: палива
і мастила, електроенергії,
металу. Саме тому вирі-
шив Пономар познайоми-
ти нас з Сергієм Резником
і Сергієм Вовкодавом —
молодими трактористами,
котрі вирішили у дні ро-
боти комсомольських
з'їздів працювати на зе-
кономленому пальному.

— Думаю, слова хло-
пців не розійдуться з ді-
лом, — розповідає Мико-
ла. — Адже рахунок еко-

номії вони вже відкрили.
Добре підготувалися до
своїх трудових колгос-
пу. Вони одними з перших
у Знам'янському районі
поставили на лінійку го-
товності ґрунтообробну і
посівну техніку, трактори,
довели до високих конді-
цій навіяння. Вже повністю
уккомплектовані механізо-
вані ланки по вирощуван-
ню цукрових буряків і ку-
курудзи за індустріальною
технологією. Кілька таких
колективів — комсомоль-
сько-молодіжні.

Ще день-два, і вийдуть
механізатори колгоспу
«Маяк» в поле. Будуть се-
ред них і комсомольці —
працьовиті, дружні, бе-
режливі.

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.)

Вона у нього справді золоті, виростила, вичила його. І тепер допомагає. Ну, як справлялися б вони з Наталією зі своїм крикуном Сергієм, якби не бабусині умілі руки?

Як уміє, так віддає. Микола старенький. Знає, що найбільше їй до вподоби — то й догодає. А перше, мабуть, відчує, що має щось зробити заради неї, коли закінчуєв Оніпівське профтехучилище. Відмовився від направлення в технікум, яке пропонували йому як відміннику навчання. Ніхто не підказував, що негоже стареньку саму залишити — сам зрозумів. Повернувся в село.

А вдруге — коли після армії надумав був податися з товаришами по службі в море. Однак згадав дядькові слова та й залишився знову. А може, то й Микола Опанасович Рудик посприяв.

Микола веміхнувся при згадці про колишнього помічника бригадира тракторної. Нахилився до води, зачерпнув пригоршням, хлюпнув у лице і засміявся вголос. Чи то від прохолодних крапель, що стікали за комір, лоскотучи, чи то від згадки про той давній випадок.

Зустрілися тоді вони з Сергієм Беззатним отут на містку, порадили зустрічі, погмоніли до зірок. Друг його і запропонував піти на тракторний стан. Хоч і пізно було, подалися. А там Микола Опанасович один — оди́нський хлопче́ться. Побачив Миколу і відразу: «Ну то ти, сядеш на свій трактор. Микола, чи нового чекатимеш? На роботу коли — завтра чи тижень ще погуляєш? Виходь, бо он Беззатному й позмагатися ні з ким».

Сказав, пібі усім давно зрозуміло й відомо, що Микола не поїде з села. Так і не наважився хлопче́ сказати про свої плани. Побачив Т-150, якого перед службою одержав, — та й не схогів нового чекати. І досі на ньому. З Сергієм змагаються.

І ота докучлива думка, що давно вже засіла в його голозі, знову вернулася: «Чому, чому ж так? — думав він. — Семеро нас з Обознівки училися на механізаторів. Група найсильнішою в училищі була, такі надії поклали на нас, а вийшло... Оце тільки



Мости його долі

ми з Сергієм. І працюємо трактористами. Решта ж хлопців — усі у місті. На чауноліварному, на будівництві — хто де. Не мед же ложками їдять — працюють. Та ще й як. То чи не краще зайнятися тим, що вмієш, що знаєш? — і тут не сам починав сумніватися: «А може, відчули хлопці, що «сасами» не стануть? Сергій Володимирович Перегудов, їхній майстер в училищі, тільки так і орієнтував: «Не можеш «сасом» стати — кидай трактор. Натиснути на ввіжель і робот може, а ти ж людина. Отож не просто ори, сій чи боронуй, а твори».

Чудовий майстер у них був. Та й він, мабуть, неадекватно здивувався, якби дізнався, що Сашко Мисько, Іван Кучеренко. Тоді Баланда не стали трактористами.

Хіба що за Володю Шаповалова поради би. Ще в училищі тягнувся хлопець до біології. Тепер він — студент Московського держуніверситету, майбутній біолог.

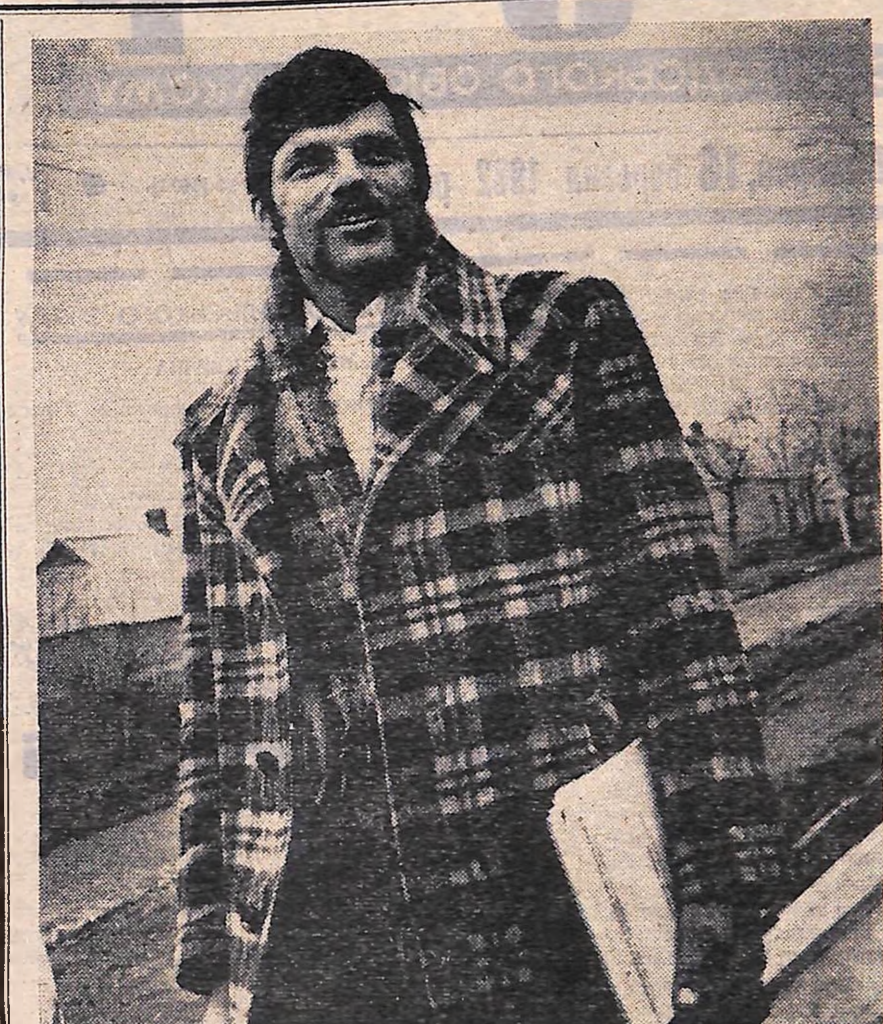
Оце його і чекає на містку Микола. Хоч по телефону і не домовлялися про місце зустрічі, та Микола знає — друг прийде сюди, на давнє а мнє серцю місце.

Той телефонний Володін дзвінок, що пролунав сьогодні в майстерні тракторної, перевернув уся Миколу душу. Бувало, й раніше, роздумуючи про хлопців-одні́тків, що живуть тепер у місті, мучився сумнівами. Бо ж інколи здається, що втратив можливість досягти чогось більшого, кращого. Не так уже й легко день при дії на тракторі, біля землі...

Місток загойданий і ожив. То Володя ступив на нього. Хлопці міцно погиснули правиці, радіючи зустрічі.

— Не забув куди. Ати? — сміючись сказав Микола.

А той, не відповідаючи,



На знімку: Микола КВАША.

Фото В. ГРИША.

лянув друга по плечу і раптом завмер здивовано, пібі вслухуючись.

— Ух, і нахчє ж як! Трактором, землею. Щасливий ти, Микола! — вигукнув захоплено.

Ще довго мліяли над водою їхні постаті.

3. Рішення

Вони до Миколи Кваші прийшли несподівано. Наступного дня, в обідню перерву підсів він до Сергія Беззатного:

сильовичем поговорити. Тільки до цього треба було б нам все обміркувати, економічно обґрунтувати.

— Згода. Пізніше хлопців усе частіше бачили разом. І не тільки їх двох: а ще й Миколу Радченка, Сергія

шестерінчатого типу на ланцюгову передачу дозволять одночасно зменшити вагу, підвищити уніфікацію цього вузла і знизити затрати праці на його виготовлення.

На заводській звітно-виборній комсомольській конференції прозвучала ініціатива кращих молодих виробничників: «Сівалці СО-4,2 — комсомольську турботу!» Яке конкретне стіплення знайшов цей почин?

Розповідає секретар комітету комсомолу підприємства Василь Шпак:

— Сьогодні на дільниці, де народжується нова сівалка, а першу чергу з механоскладальних цехів № 1 і № 2, направляються кращі спеціалісти заводу. Серед них багато молодих токарів, слюсарів, зварників. Поки що вони працюють індивідуально. Це й зрозуміло: виробничта нозе, дуже складне, необхідно відшліфувати назикі кожного. А на майбутнє плануємо створити на цих дільницях комсомольсько-молодіжні бригади, які працюватимуть за єдиним нарядом.

Нині відмінно грудиться бригада токарів делегата XIX з'їзду ВЛКСМ Леоніда Бобовіча з МСЦ № 1, колективи зварників Олексія Попова і верстатників Анатолія Скарбового з другого механоскладального. Вони ведуть за собою ін-

Лопуниана, Гену Горлова, Юру Дворового...

Микола Васильович Ткаченко, бригадир тракторної бригади, з довозом комсомольців погодився. Тільки поради не поспішати, а підготуватися як слід.

— Індустріальна технологія — справа серйозна. Якщо вже братися, то щоб паневно. Раджу на зборах про все поговорити.

Микола бачив, як зпідкопів хлопці піся тіх снів.

Через два дні його обрали комсоргом.

Зосім мало часу минуло з тих пір, а зроблено Миколою Квашею і його товаришами немало: відкрито вже рахунок комсомольської економії, на повну потужність запрацювала «Комсомольський прожектор», появились в господарстві і молоді раціоналізатори. А ще були комсомольські суботники, вечори вшанування ветеранів праці...

В тому, що Микола буде хорошим секретарем комсомольської організації, ніхто й не сумнівався, — наке М. В. Ткаченко. — Е гарна риса в нього: якщо вже візьметься за якусь справу — обов'язково доведе до кінця. Я йому в партію рекомендацію давав.

Кваша не любить розповідати про себе — все більше про товаришів. Зате він охоче ділиться планами молоді, заглядає як сам висловлюється, у завтра.

... — Людей не вистачає — загинає пальці. — Чому? Бо не маємо належного контанту зі школою. Будемо надолужувати прогале. Микола Шульга — шофер і передозі долри Валентина Полочська та Іванна Ткаченко вже зустрічалися з школярами. І я піду, відразу після з'їзду.

... — Думаємо озити шефство над нормовиробництвом.

... — Боротимось за село зразкової культури...

Є у молоді й конкретніші завдання: у дні роботи комсомольських з'їздів працювати на зекономленому паливному, виростити і зібрати з кожного гектара понад 30 центнерів зернових, 50 — кукурудзи, 300 — цукрових буряків. І оное оцей рух секретар комітету комсомолу, делегат XXIV з'їзду комсомолу України Микола Кваша.

М. ЧЕРНЕНКО.

ПРАЦЮЙ, ІНІЦІАТИВО!

ТРИВАЄ РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ ОГЛЯД ВПРОВАДЖЕННЯ ДОСЯГНЕНЬ НАУКИ У ВИРОБНИЦТВО

ГОЛОВНИЙ конструктор заводу Віктор Іванович Кисельов уточнює:

— Так, звичайно, це результат. Але результат роботи співробітників інституту (і то далеко не кінцевий: вони у нас стали на чобіт членами заводського колективу, допомагають впроваджувати своє дітище у виробництво). Шлях до остаточного результату ще довгий. І не легкий. Поки що існує немало проблем.

Що має на увазі Віктор Іванович, говорячи лише про шлях до результату? Адже нова сівалка пущена у виробництво. За дев'ять місяців 1982 року червонозориці відвантажили 450 посівних машин. На це запитання найкраще відповісти цифрою: «—170». Ріано стільки одиниць СО-4,2 недодали машинобудівники в січні і лютому.

— І чим швидше ми лікуємо відставання, тим краще, — продовжує Віктор Іванович. — СО-4,2 перед озочевими сівалками

Якби існував офіційний герб Кіровоградської області, то в ньому поруч із пшеничним колосом стояв би ще один обов'язковий елемент — сівалка творця розуму і рук інженерів та робітників заводу «Червона зірка». А добре інформований у справах підприємства художник обов'язково намалює і символ, який означає співдружність науки і виробництва. Тому що сьогодні ця співдружність, а точніше, співробітництво на серйозній основі, має дуже конкретний зміст і вагомий результат.

Якщо вже мова зашла про результати, то ось останній з них — сівалка опочева СО-4,2, розроблена співробітниками Кіровоградського проектно-конструкторського інституту по ґрунтообробних і посівних машинах.

СКОН-4,2 та СОН-2,3, які вона замінить на полях країни, має величезні переваги. Назву тільки головні з них: підвищується точність глибини заробки насіння, надійність у роботі сошників, збілюється кількість схем висізу. Важливо й те, що машина може висівати насіння близько 20 культур.

Відставання (тимчасове, у що твердо вірить колектив заводу) не можна пояснити якимись дрібними факторами, котрі виникають, скажімо при мо-

дернізації окремих видів продукції. Нова сівалка дуже трудомістка у плані підготовки виробництва до її випуску. Фактично виробництво довелося перебудувати. А це — перепланування багатьох дільниць, виготовлення сотень інструментів, штампів. І, головне — кожну деталь потрібно виготовляти з найвищою точністю.

Зроблено вже немало. Прозедено перепланування роботи дільниць насінних ящиків, збільшені потужності на дільниці ви-

гозлення дзострочних сошників, ряд деталей і вузлів випускають допоміжні цехи підприємства.

На даному етапі впровадження СО-4,2 у серійне виробництво контакти червонозориці і проєктантів ще більш зміцнилися. Новою ефективною формою співробітництва стали творчі комплексні бригади до складу яких входять представники проектно-конструкторського інституту і заводу «Червона зірка». Що це дає на практиці? Насамперед усуваються міжвідомчі бар'єри здатні загальмувати будь-який хороший почин. Тут уже не скажеш: «Наша справа запропонувати...» Мега ж бо — спільна.

Суттєва деталь: пішов потік пропозицій заводських раціоналізаторів. Причому багато з них готуються моментів, яких не врахували проєктанти у процесі розробки нової сівалки. Наприклад, заміна механізму передачі

А. РОМАНЮК,
спецкор «Молодого комунара».

планета

Події

Факти

Коментар

Т ЕПІА, ясна погода встановилася в Лівані. Відійшов період гнаних дощів на Середземноморському узбережжі і снігопадів у горах. Свіжими барвами зарябили схили пагорбів. Але з півдня, з боку ізраїльського кордону, відає жакливим холодом загрози нової агресії.

«Якби не густа хмарність та бездоріжжя, операцію було б проведено ще в лютому», — зухвало кажуть в ізраїльському генштабі. Звичайно, в подібній заяві є й елемент психологічної війни. Однак, як свідчать численні факти, небезпека великомасштабного нападу Ізраїлю справді нависла над країною.

рикано-ізраїльським планом «адміністративної автономії» Палестини, проти якої виступає ОВП. Напад на Ліван сіоністи хотіли б утигнути у збройний конфлікт Сірію, війська якої за міжарабською угодою перебувають у цій країні для підтримання миру.

На боці палестинців твердо виступають національно-патріотичні сили Лівану. Але є тут певні кола, чий інтерес по суті збігається із сіоністськими. Місцева газета «Ревей», наприклад, недавно писала, що Ізраїль допомагає Лівану позбутися палестинської присутності. Правохристиянські сили на дотоду Тель-Авіву нагніта-

З ТЕЛЕТАЙПНОЇ СТРИЧКИ ТАРС

ПРАГА. Перші групи молодих будівельників з усіх областей Чехословаччини прибули в Прагу. Вони візьмуть участь у спорудженні південної магістралі міста, оголошеної загальнодержавною будовою молоді. Ця траса з'єднає два найбільших райони новобудов столиці. Широка дуга довжиною 11 кілометрів, минаючи центральні частини Праги, пересіче Влтаву і з'єднається з північною магістраллю. Першу ділянку траси молоді збудують вже наприкінці нинішнього року.

БУДАПЕШТ. «Подігика» — так називається новий молодіжний клуб, який відкрився в Будапешті. Він створений з ініціативи ЦК угорської комуністичної партії молоді. Студенти вищих навчальних закладів столиці, представники молодіжних організацій, молоді новатори виробництва обговорюватимуть на семінарах і диспутах актуальні питання сучасної міжнародної обстановки, різні економічні проблеми. З лекціями у питаннях марксизму-ленінізму, миролюбної зовнішньої політики країн соціалістичної співдружності, економічної інтеграції держав — членів РЕВ у клубі регулярно виступатимуть керівні партійні працівники, провідні вчені й економісти республіки.

ДУЙСБУРГ. Тут завершила роботу федеральна конференція молодіжної організації ВДП «Молоді демократи».

Прийнята на конференції резолюція містить вимогу про відмову від

здійснення рішення НАТО про розміщення в Європі нових американських ядерних засобів середньої дальності. Особливу тривогу у членів організації, відзначається в документі, викликає рішення адміністрації США про виробництво нової хімічної зброї першого-паралітичної дії. Організація «Молоді демократи» закликає демократичну громадськість не допустити її розміщення на території Західної Європи, і зокрема у ФРН.

ЛОНДОН. Якнайшвидшого прийняття закону, який би забороняв тілесні покарання школярів, вимагає велика група англійських учителів. В їх листі, надісланому на ім'я міністра освіти і науки К. Джозефа, зазначається, що торік у школах країни було зареєстровано більш як 2,5 мільйона випадків фізичного покарання дітей.

МЕХІКО. Висловити найрішучіший протест проти так званих «вільних виборів», що мають відбутись наприкінці цього місяця у Сальвадорі, закликали молоді світу молодіжні секції інституційно-революційної партії Мексика і Французької соціалістичної партії.

У надісланому цим молодіжними організаціями спільному листі на адресу Всесвітньої федерації демократичної молоді зазначається, що наступні «вибори» в Сальвадорі — це не що інше, як фарс, який затівають з метою узаконити владу кривавої хунти.

ТОКІО. «Бездонним болотом», яке засмоктує японську молоді, називають наркоманію автори доповіді, опублікованої Токійським поліцейським управлінням. У ній відзначається, що за два місяці цього року в місті було конфісковано наркотиків в 11 разів більше, ніж в той же період минулого року.

Муниципалітет японської столиці, незважаючи на хронічну нестачу «кільких учителів», вирішує фінансові труднощі за рахунок дальшого різкого скорочення їх кількості. В поточному фінансовому році, який закінчується 31 березня, намічається звільнити ще більш як 1000 викладачів.

«Я — ЄДИНА, ХТО ЛИШИВСЯ В ЖИВИХ...»

Спеціально створений США підрозділ «зелених беретів» передає солдатам сальвадорської хунти досвід ведення воєнних дій, набутий у В'єтнамі. Понад сто чоловік, навчених ними, становлять ядро каральної бригади «атлакатель». Наприкінці минулого року урядові війська здійснили наступальну операцію у провінції Морасан. Оскільки партизани оточили і розгромити не вдалося, вони вбивали мирних жителів — усякого, хто, як їм здавалося, підтримував сили визволення. Кожне село, кожний дім, де, як підозрювалось, допомагали партизанам, знищували солдати. За кілька днів у провінції загинуло понад тисячу цивільних осіб. Найкривавіша бойня відбулася в селі Мосоте. Радіостанція визвольних сил «Венсеремос» передала свідчення очевидця цих звірств Руфіни Амайї.

ЗАПИТАННЯ: Ти була свідком бойні в Мосоте і бачила її жертв. Ти можеш розповісти нам, що там сталося?

РУФІНА АМАЙЯ: Вони прийшли у п'ятницю 11 грудня і почали виганяти людей з будинків. Це було близько п'ятої години ранку. Нас вишукували рядами на майдані. Діти були голяки і тремтіли від холоду. Потім чоловіків загнали в церкву. А жінок — у будинок Альфредо Маркес і замикнули.

Чоловіків вони розстріляли близько 12 години дня. Година о другій дня заходилися відбрати дітей, потім погнали їх до гори. Там вони протримали їх години до шостої ранку, заганяючи, а потім убили і спалили.

Чоловікам перед розстрілом зав'язали очі. Я бачила це з будинку, в який нас замкнули. Їх спочатку біли, а потім розстрілювали. Солдати заходилися з чоловіків, вимагали, щоб вони здали пістолети. Але пістолетів у них не було, ніхто з чоловіків не перебував ні в якій організації, ну от усім їм і довелося вмерти...

Найогиднішим було вбивство дітей, вони вбивали їх просто з нещасття. Серед нас відібрали енергійну найстарішу. Першою збила Маргариту Маріес, потім Вісенту Дельвін, Аурелію та Бартолу, все це були старі, які вже ледве могли рухатись.

ЗАПИТАННЯ: А як тобі вдалося врятуватись?

РУФІНА АМАЙЯ: Коли вони вигнали нас із будинку і повели на страту, я ривнулася вбік і сховалася за яолуною. Це просто чудо, що вбило мене не помігали. Вони вбили всіх жінок, я все бачила на власні очі, бачила, як вони їх убивали і спалювали. Потім солдати розташувалися зовсім близько від мене і стали розмовляти. Вони казали, що вони не місцеві, що їх прислали сюди звідкись із зовсім іншого району.

Я чула, що лейтенанта, який керував розстрілом людей, звали Ортега. Це він наказав убивати дітей. Офіцер сказав, що він відмінив у доповіді, що декого не хотів його робити. На солдатах був маскуванняний одяг, їх привезли на вертольотах. Деякі згадували про те, що вони з «ескадрону смерті». Я бачила, як вони готували вірвовки, щоб душити дітей, я гадаю, що вони саме душили і вшарили їх, бо пострілів не було чути, було чути лише людський дитячий крик.

Після цього вони спалили дитячі трупи. Я — єдина з Мосоте, хто лишився в живих, усі інші загинули разом зі своїми сім'ями. У мене вони вбили чотирьох дітей і чоловіка. Чоловіка звали Домінго, він погано бачив. Хлопчака звали Крістіно, дівчаток — Лоліта, Нілан, а немовля — Ісабель. Їй було всього вісім місяців...

(АПН).

ТРИВОЖНА ВЕСНА ЛІВАНУ

Недавно в Бейруті окремим книгою видано фоторепортаж про нальоти на Ліван у липні минулого року. Світова преса з цікавістю підставляє назва їх тоді «випадкової» військової операції Ізраїлю». В результаті бомбардувань та артилерійських обстрілів 34 населених пунктів Лівану і розташованих тут таборів палестинських біженців було вбито і поранено понад дві з половиною тисячі людей. Увесь світ з потрясінням довідався тоді про трагедію бейрутського кварталу Фаххан, де близько 200 чоловік було поховано під уламками будинків, зруйнованих ізраїльськими «фангомами».

Цими днями набрали широкого розголосу «варіанти» агресії, що готується. Як видно з деяких повідомлень, ізраїльські авіаруби роблять ставку на масований удар з повітря при одночасному вторгненні механізованих частин на південь Лівану. Найбільш острахоті з цих пропозицій — викинути десант у район бейрутського міжнародного аеропорту. Правлячі кола Ізраїлю не приховують своїх намірів окупувати значну частину Лівану, щоб потім примусити цю країну до угоди з кем-девідським зривком. Ібо до відмови від підтримки боротьби палестинців за повернення на рідну землю і створення незалежної держави.

Тепер у Лівані перебуває 450 тисяч палестинських арабів, вигнаних сіоністами. Це приблизно десята частина народу, який живе не одне десятиліття на становній біженстві або під ізраїльською окупацією. Але саме в Лівані, а також у Сирії за погодженням з місцевими властями діють основні установи Організації визволення Палестини. Головна мета завдання удару по Лівану, з цим зрозумілим агресором заявив міністр оборони Ізраїлю Шарон, повинна полягати в тому, щоб «хоча б на п'ять років паралізувати ОВП». Цей строк якраз і передбачений аме-

ють цим напруженість усередині країни. Як показало розслідування компетентних ліванських органів, ізраїльська агентура була причетна до недавніх сильних вибухів у таборі палестинських біженців в Айн-Хелва, а також у Бейруті і Сайді, що спричинили численні людські жертви. За повідомленням американського «Ньюсу-ік», який час тому в порту Джунія, контролюваному фалангістами, відбулася таємна зустріч Шарона з військовим лідером правохристиян Банширом Жмайелем. Журнал зазначає, що предметом їхнього обговорення була координація дій проти палестинців і їхніх союзників у Лівані.

Тим часом Ізраїль підтягує до кордону з Ліваном механізовані дивізії, блокує його морське узбережжя, щодня порушує суверенітет цієї держави, засилаючи в її повітряний простір розвідальні літаки.

— Чинячи сильний тиск на Ліван, Тель-Авів координує свою політику з Вашингтоном, — сказав у розмові зі мною головний редактор органу ліванських комуністів — газети «Ал-Ніда» Хамма Салех. — Недавно, наприклад, за океаном побував начальник ізраїльської військової розвідки. За повідомленням американської преси, метою його візиту було погодження з Пентагоном дій щодо Лівану. Власне, в цьому ніхто не сумнівається. А вже між США та Ізраїлем укладено угоду про «стратегічне співробітництво». Прямим її наслідком стала вчора анексія Ізраїлем Голанських висот, що належать Сирії. А завтра може стати повний напад ізраїльської воєнщини на Ліван.

... У ці сонячні весняні дні тримільйонний ліванський народ живе в атмосфері постійної тривоги.

В. ФІЛІПОВ,
власкор АПН.

Бейрут.



Жінки Камучії під час урочистої демонстрації, присвяченої третій річниці перемоги камучійського народу.

Фотохроніка ТАРС.

ФОТОПОДОРОЖ

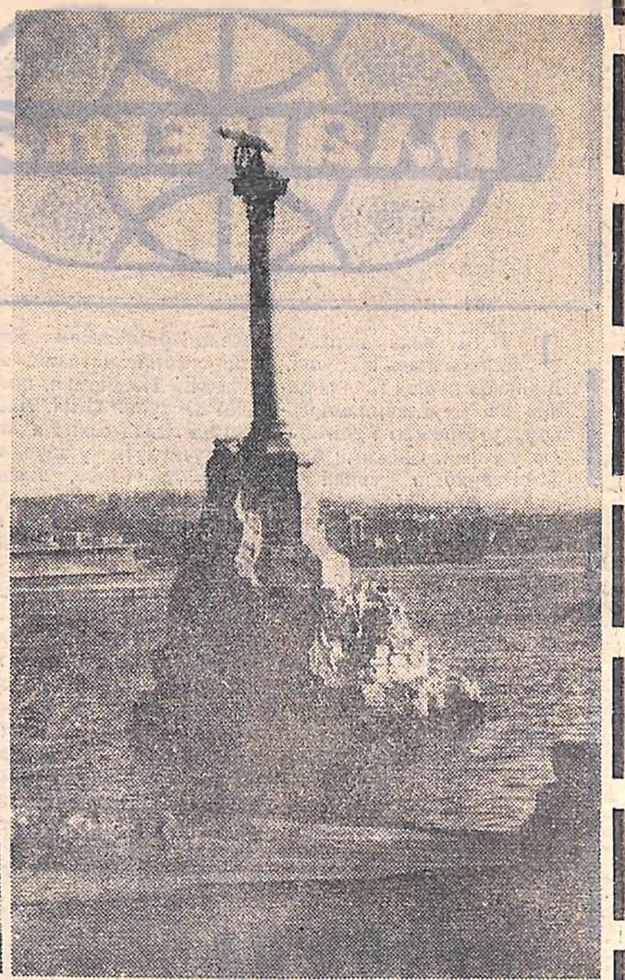
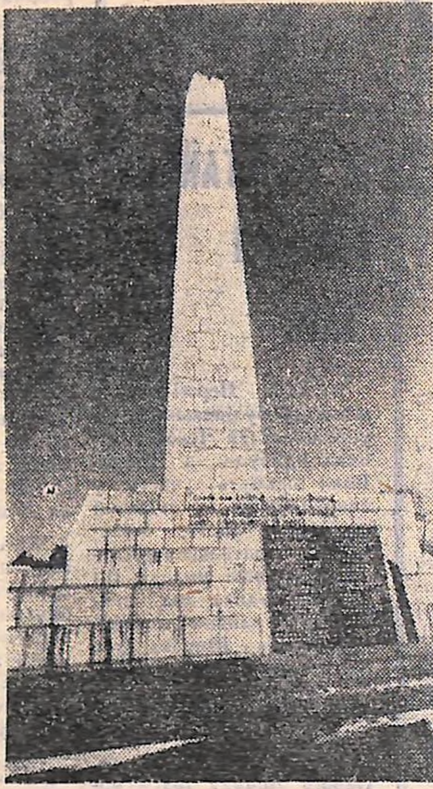
ЛЕГЕНДАРНИЙ
СЕВАСТОПОЛЬ

На знімках
нашого громад-
ського корес-
пондента
С. ФЕНЕНКА:

пам'ятник ад-
міралу П. В.
Нахімову (ліво-
руч);

обеліск загиб-
лим на Сапун-
горі (в центрі);

пам'ятник за-
топаним кораб-
лям (право-
руч).



Вівторок

ЦТ

8.00 — «Час». 8.45 — Мультфільм «Кам'яна івтика». 9.15 — Батьківщина моя. Виступ художніх колективів країни. 9.55 — Відкриття XVII з'їзду профспілок. Трансляція з Кремльського Палацу з'їзду. 14.30 — Новини. 14.50 — Для радянської людини. Док. фільм «Промисловість РРФСР в одинадцятій п'ятиріччя». Завод дарус кити. «Кітський курорті Киргизії». 15.25 — А. Ешпай. Четверта симфонія. 16.05 — До 60-річчя утворення СРСР. «Робітничі естафети». 16.55 — Салют, мислитель! Виступ дитячих художніх колективів Палацу піонерів. Душанбе. 17.40 — На V з'їздові Спартакіади народів СРСР. 18.15 — Дитячі науки. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Чемпіонат СРСР з хокею: «Динамо» (Москва) — «Спартак». 21.00 — «Час». 22.00 — Фільм-концерт «Балада про пісню». По закінченні — Сьогодні у світі.

УТ

9.15 — «Країна мрія». 9.55 — Відкриття XVII з'їзду профспілок СРСР. Трансляція з Кремльського Палацу з'їзду. 11.40 — «Шалений екран». Фільм. 8 клас. 12.10 — «Міжнародна студія УТ». 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — «У нас в колективі». 16.55 — «Піаністи твої, Україно». 17.25 — Кінопрограма «Міста і люди». 18.00 — К. т. «День за днем». (Кіровоград). 18.10 — К. т. Музфільм. (Кіровоград). 18.30 — «Одичавлий півень». 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Зіп'янувшись до Палацу культури «Україна». 20.30 — Телефільм. 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 22.00 — Художній телефільм «Операція «Трест». 1 серія. По закінченні — Новини.

ЦТ (IV програма)

14.00 — Концерт майстрів мистецтв і художніх колективів. Передача з концертної студії останньою. В перерві — 19.45 — «Вечірня казка». 21.00 — «Час». 22.00 — Телефільм «Нічний сніг».

Середа

ЦТ

8.00 — «Час». 9.10 — Телефільм «Накази собі». 1 серія. 19.15 — Клуб кіноподорожей. По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. телефільм «Самі... Олександр... Олександр Якович». Про Героя Соціалістичної Праці, члена ЦК КПРС, бригадира шахті

«Молодегвардійська» Ворошиловградської області О. Я. Колеснікова. 16.15 — Шахова школа. 15.45 — Док. телефільм «Молодого Пушкіна». 16.35 — Виступ художніх колективів Бурятської АРСР, Читинської та Іркутської областей. 17.05 — Відгукіться, сурмачі! 17.50 — До річниці підписання Угоди про економічне і культурне співробітництво між СРСР і Корейською Народно-Демократичною Республікою. Док. телефільм «38-а паралель». 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Говорять делегати XVII з'їзду профспілок СРСР. 19.15 — Кубок володарів кубків з футболу. Фінал. «Динамо» (Тбілісі) — «Тегія» (Варшава). 21.00 — «Час». 21.45 — Спортивна програма. В перерві — Сьогодні у світі.

УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — «Орієнтир». 11.05 — «Слово за вами». 11.55 — Художній фільм «Операція «Трест». 1 серія. 13.20 — Річниця XXVI з'їзду КПРС — в життя! «У випускників Криму». 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — «Перлина душі народної». Музична програма. 17.05 — «Неспокійні серця». 18.00 — К. т. «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — К. т. Тележурнал «Людина і закон». (Кіровоград). 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — До 60-річчя утворення СРСР. «Дружба народів — дружба літератур». 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.45 — Художній телефільм «Операція «Трест». 2 серія. По закінченні — Новини.

ЦТ (IV програма)

19.30 — «Вечірня казка». 19.45 — Міжнародні змагання з синхронного плавання на приїзді журналу «Советская женщина». 20.35 — Тележурнал «Співдружність». 21.00 — «Час». 21.35 — Фільм «Прощу слова». 2 серія.

Четвер

ЦТ

8.00 — «Час». 8.55 — Телефільм «Накази собі». 2 серія. 10.00 — Відгукіться, сурмачі! 10.45 — Концерт естрадно-симфонічного оркестру ЦТ і ВР. По закінченні — Новини. 14.00 — Новини. 14.50 — До річниці підписання Договору про дружбу, співробітництво і взаємну допомогу між СРСР і Народною Республікою Болгарією. Док. фільм «Борис Стоянов з Стомака». 17.15 — «Интермоско». Болгарія. 13.00. 15.25 — Фільм-концерт «Мелодії львівських сіл». (НРБ). 15.50 — Тележурнал «Наставник». 16.20 — Концертний зал телестудії «Орля». 17.05 — Закриття V з'їздові Спартакіади народів

СРСР. 18.00 — Ленінський університет мій ювілей. Основи духовного світу. Роль соціально-психологічних факторів у формуванні особи. 18.30 — У кожному мазоку — сонце. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Говорять за-

для делегатів і гостей XVII з'їзду профспілок СРСР. Трансляція з Кремльського Палацу з'їзду. 21.00 — «Час». 21.45 — Показові виступи найкращих фігуристів світу. По закінченні — Сьогодні у світі.

3 16 по 20
березня
1982 року

рубінні гості XVII з'їзду профспілок СРСР. 19.20 — Фільм «Висота». 21.00 — «Час». 21.45 — Камера дивиться у світ. По закінченні — Сьогодні у світі.

УТ

16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — «У нас в колективі». 16.55 — Зустріч з юнгою Юрком. 17.40 — К. т. «День за днем». (Кіровоград). 17.55 — К. т. Оголошення. (Кіровоград). 18.00 — Телефільм. 18.30 — Концерт. 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «Міфи і дійсність». 20.00 — «Майстри мистецтв». 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.45 — Художній телефільм «Операція «Трест». 3 серія. 23.10 — Тележурнал «Старт». По закінченні — Новини.

ЦТ (IV програма)

19.30 — «Вечірня казка». 19.45 — Міжнародні змагання з синхронного плавання на приїзді журналу «Советская женщина». 20.35 — Тележурнал «Співдружність». 21.00 — «Час». 21.35 — Фільм «Прощу слова». 2 серія.

П'ятниця

ЦТ

8.00 — «Час». 8.55 — Мультфільм «Як стати великим». 9.05 — Давид, лама пісне. Концерт Великого дитячого хору ЦТ і ВР. 9.35 — Фільм «Висота». По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — По Сибіру і Далекому Сходу. Кінопрограма. 15.45 — Методі країни Суомі. 16.15 — Російська мова. 16.45 — Справи московського комсомолу. 17.15 — Виставка Вуратіно. 17.45 — Док. телефільм про Комуністичну партію Чилі. «60 років боротьби». Авторі — політичний оглядач Л. Ноанов і чилійський журналіст А. Веласкес. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Концерт

УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — «Народні таланти». 11.15 — Телефільм. 11.40 — «Шалений екран». Російська література. 10 клас. 12.10 — Художній телефільм «Операція «Трест». 2 і 3 серії. 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — «На допомогу школі». «Російська мова».

УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — «Народні таланти». 11.15 — Телефільм. 11.40 — «Шалений екран». Російська література. 10 клас. 12.10 — Художній телефільм «Операція «Трест». 2 і 3 серії. 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — «На допомогу школі». «Російська мова».

ЦТ (IV програма)

19.30 — «Вечірня казка». 19.45 — Міжнародні змагання з синхронного плавання на приїзді журналу «Советская женщина». 20.35 — Тележурнал «Співдружність». 21.00 — «Час». 21.35 — Фільм «Прощу слова». 2 серія.

ЦТ

8.00 — «Час». 8.55 — Мультфільм «Як стати великим». 9.05 — Давид, лама пісне. Концерт Великого дитячого хору ЦТ і ВР. 9.35 — Фільм «Висота». По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — По Сибіру і Далекому Сходу. Кінопрограма. 15.45 — Методі країни Суомі. 16.15 — Російська мова. 16.45 — Справи московського комсомолу. 17.15 — Виставка Вуратіно. 17.45 — Док. телефільм про Комуністичну партію Чилі. «60 років боротьби». Авторі — політичний оглядач Л. Ноанов і чилійський журналіст А. Веласкес. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Концерт

«Час». 21.45 — Художній телефільм «Операція «Трест». 4 серія. 23.10 — Естрадний концерт. По закінченні — Новини.

ЦТ (IV програма)

19.20 — «Вечірня казка». 19.30 — Чемпіонат СРСР з хокею: «Спартак» — «Торпедо». 21.00 — «Час». 21.45 — Телефільм «Колі підходять вантаж».

Субота

ЦТ

8.00 — «Час». 8.55 — Творчість юних. 9.25 — Для нас, батьки. 9.55 — 12-й тираж «Спортивного». 10.00 — Рух без небезпек. 10.30 — Розповіді про художників. Народний художник СРСР Ян Ромас. 11.05 — Док. фільм «Очима друга». 11.10 — Рігги Медо. Естрадна програма. 11.50 — Світ рослин. 12.35 — Док. телефільм «Чотири сторінки з історії». 13.00 — За вашими злетами. Музична програма. 13.45 — Театральні мемуари. К. Станіславський і В. Немирович-Данченко. — 14.30 — Новини. 14.45 — Говорять делега-

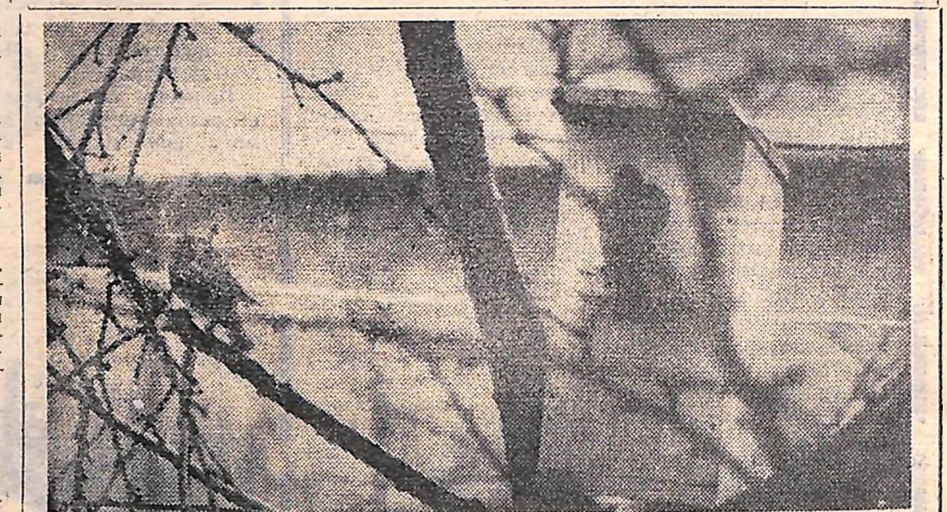
2-й тайм. 22.20 — Методі й ритми зарубіжної естради. (Джо Дассен. Франція). По закінченні — Новини.

УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — «Імпульс». 11.15 — Г. Кіткіна-Осипова-Пенко. «Шельменко-денік». Вистава. 13.20 — Романси П. І. Чайковського. 13.30 — «Доброго вам з'їзду». 14.00 — «Точка зору». 14.35 — Концерт. 17.00 — «Пісня солдата дружи». 18.45 — «Скарби музею Ужгород». 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — До 60-річчя утворення СРСР. Творчий звіт майстрів мистецтв і художніх колективів Чернівецької області. Трансляція з Палацу культури «Україна». В перерві — «На добраніч, діти!» По закінченні — Художній фільм «Плата за злітину». Випуск новин.

ЦТ (IV програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — «Якщо хочеш бути здоровим». 8.25 — «Ранкова пошта». 8.55 — Телефільм «Майстер». 14.50 — Науково-популярний фільм. 15.05 — «Шлюбне коло». Естрадна програма. 16.45 — Мінча-



ШПАКИ ПРИЛІТЕЛИ.

Фотоетюд В. ГРИБА.

17.00 — «Комуністи 80-х». 17.30 — «Олімпійці в нашім місті». 18.00 — К. т. «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — К. т. Концерт камерного оркестру. (Кіровоград). 18.45 — К. т. «Ручну працю — на плечі машини». З досвіду Олександрійського рудоремонтного заводу. (Кіровоград). 19.00 — Телефільм «Звертаю вашу увагу». 20.00 — Чемпіонат СРСР з хокею: «Спартак» — «Крила Рад». 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 —

ти XVII з'їзду профспілок СРСР. 15.00 — У світі тварин. 16.00 — Бесіда політичного оглядача Ю. Летунова. 16.30 — Мультфільм «Сонячне перлино». «Василиса Микитишна». 17.00 — Чемпіонат СРСР з хокею: ЦСКА — «Трактор». 19.15 — До 60-річчя утворення СРСР. Концерт Державного академічного хору ім. Г. Вербова. 19.50 — Телефільм «Крилка» (за однойменною пісню Д.к. Лондона). 1 серія. 21.00 — «Час». 21.35 — Кубок СРСР з футболу. 1/4 фіналу.

родний огляд. 17.00 — Концерт. 19.00 — «Ермітаж». Мистецтво країни Сходу. 19.30 — «Вечірня казка». 19.45 — Чемпіонат СРСР з баскетболу. Чоловіки. «Динамо» (Москва) — ЦСКА. 20.25 — Чемпіонат СРСР з художньої гімнастики. 21.00 — «Час». 21.35 — Фільм «Колі через були великими».

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодий комунар» —
орган Кіровоградського
областного комітета
ЛКСМ України.

На українському язюку.



БН 01284.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.



Індекс 01107.

Обсяг 0,5 друку, ар.

ТЕЛЕФОНИ: відділу листів і масової роботи — 2-45-36; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; відділу пропаганди — 2-45-36; відділу учнівської молоді — 2-45-35; відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; відділу слуховень — 2-56-65; фотолабораторії — 2-45-35; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Зам. № 128. Тираж 51300.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.